

1. За шесть дней до Пасхи пришел Иисус в Вифанию, где был Лазарь умерший, которого Он воскресил из мертвых.

УПО: Ісус же за шість день до Пасхи прибув до Вифанії, де жив Лазар, що його воскресив Ісус із мертвих.

KJV: Then Jesus six days before the passover came to Bethany, where Lazarus was, which had been dead, whom he raised from the dead.

2. Там приготовили Ему вечерю, и Марфа служила, и Лазарь был одним из возлежавших с Ним.

УПО: І для Нього вечерю там справили, а Марта прислугувала. Був же й Лазар одним із тих, що до столу з Ним сіли.

KJV: There they made him a supper; and Martha served: but Lazarus was one of them that sat at the table with him.

3. Мария же, взяв фунт нардового чистого драгоценного мира, помазала ноги Иисуса и отерла волосами своими ноги Его; и дом наполнился благоуханием от мира.

УПО: А Марія взяла літру мира, з найдорожчого нарду пахучого, і намастила Ісусові ноги, і волоссям своїм Йому ноги обтерла... І пахощі мира наповнили дім!

KJV: Then took Mary a pound of ointment of spikenard, very costly, and anointed the feet of Jesus, and wiped his feet with her hair: and the house was filled with the odour of the ointment.

4. Тогда один из учеников Его, Иуда Симонов Искарот, который хотел предать Его, сказал:

УПО: І говорить один з Його учнів, Юда Іскаріотський, що мав Його видати:

KJV: Then saith one of his disciples, Judas Iscariot, Simon's son, which should betray him,

5. Для чего бы не продать это миро за триста динариев и не раздать нищим?

УПО: Чому мира оцього за триста динарів не продано, та й не роздано вбогим?

KJV: Why was not this ointment sold for three hundred pence, and given to the poor?

6. Сказал же он это не потому, чтобы заботился о нищих, но потому что был вор. Он имел [при себе денежный] ящик и носил, что туда опускали.

УПО: А це він сказав не тому, що про вбогих журився, а тому, що був злодій: він мав скриньку на гроші, і крав те, що вкидали.

KJV: This he said, not that he cared for the poor; but because he was a thief, and had the bag, and bare what was put therein.

7. Иисус же сказал: оставьте ее; она сберегла это на день погребения Моего.
УПО: І промовив Ісус: Позостав її ти, це вона на день похорону заховала Мені...
KJV: Then said Jesus, Let her alone: against the day of my burying hath she kept this.

8. Ибо нищих всегда имеете с собою, а Меня не всегда.
УПО: Бо вбогих ви маєте завжди з собою, а Мене не постійно ви маєте!
KJV: For the poor always ye have with you; but me ye have not always.

9. Многие из Иудеев узнали, что Он там, и пришли не только для Иисуса, но чтобы видеть и Лазаря, которого Он воскресил из мертвых.
УПО: А натовп великий юдеїв довідався, що Він там, та й поприходили не з-за Ісуса Самого, але щоб побачити й Лазаря, що його воскресив Він із мертвих.
KJV: Much people of the Jews therefore knew that he was there: and they came not for Jesus' sake only, but that they might see Lazarus also, whom he had raised from the dead.

10. Первосвященники же положили убить и Лазаря,
УПО: А первосвященники змовилися, щоб і Лазареві смерть заподіяти,
KJV: But the chief priests consulted that they might put Lazarus also to death;

11. потому что ради него многие из Иудеев приходили и веровали в Иисуса.
УПО: бо багато з юдеїв з-за нього відходили, та в Ісуса ввірували.
KJV: Because that by reason of him many of the Jews went away, and believed on Jesus.

12. На другой день множество народа, пришедшего на праздник, услышав, что Иисус идет в Иерусалим,
УПО: А другого дня, коли безліч народу, що зібрався на свято, прочула, що до Єрусалиму надходить Ісус,
KJV: On the next day much people that were come to the feast, when they heard that Jesus was coming to Jerusalem,

13. взяли пальмовые ветви, вышли навстречу Ему и восклицали: осанна! благословен грядущий во имя Господне, Царь Израилев!

УПО: то взяли вони пальмове віття, і вийшли назустріч Йому та й кричали: Осанна! Благословенний, хто йде у Господнє Ім'я! Цар Ізраїлів!

KJV: Took branches of palm trees, and went forth to meet him, and cried, Hosanna: Blessed is the King of Israel that cometh in the name of the Lord.

14. Иисус же, найдя молодого осла, сел на него, как написано:

УПО: Ісус же, знайшовши осла, сів на нього, як написано:

KJV: And Jesus, when he had found a young ass, sat thereon; as it is written,

15. Не бойся, дочь Сионова! се, Царь твой грядет, сидя на молодом осле.

УПО: Не бійся, дочко Сіонська! Ото Цар твій іде, сидячи на ослі молодому!

KJV: Fear not, daughter of Sion: behold, thy King cometh, sitting on an ass's colt.

16. Ученики Его сперва не поняли этого; но когда прославился Иисус, тогда вспомнили, что так было о Нем написано, и это сделали Ему.

УПО: А учні Його спочатку того не зрозуміли були, але, як прославивсь Ісус, то згадали тоді, що про Нього було так написано, і що цеє вчинили Йому.

KJV: These things understood not his disciples at the first: but when Jesus was glorified, then remembered they that these things were written of him, and that they had done these things unto him.

17. Народ, бывший с Ним прежде, свидетельствовал, что Он вызвал из гроба Лазаря и воскресил его из мертвых.

УПО: Тоді свідчив народ, який був із Ним, що Він викликав Лазаря з гробу, і воскресив його з мертвих.

KJV: The people therefore that was with him when he called Lazarus out of his grave, and raised him from the dead, bare record.

18. Потому и встретил Его народ, ибо слышал, что Он сотворил это чудо.

УПО: Через це й зустрів натовп Його, бо почув, що Він учинив таке чудо.

KJV: For this cause the people also met him, for that they heard that he had done this miracle.

19. Фарисеи же говорили между собою: видите ли, что не успеваете ничего? весь мир идет за Ним.

УПО: Фарисеї тоді між собою казали: Ви бачите, що нічого не вдієте: ось пішов увесь світ услід за Ним!

KJV: The Pharisees therefore said among themselves, Perceive ye how ye prevail nothing? behold, the world is gone after him.

20. Из пришедших на поклонение в праздник были некоторые Еллины.

УПО: А між тими, що в свято прийшли поклонитись, були й деякі геллени.

KJV: And there were certain Greeks among them that came up to worship at the feast:

21. Они подошли к Филиппу, который был из Вифсаиды Галилейской, и просили его, говоря: господин! нам хочется видеть Иисуса.

УПО: І вони підійшли до Пилипа, що з Вифсаїди Галілейської, і просили його та казали: Ми хочемо, пане, побачити Ісуса.

KJV: The same came therefore to Philip, which was of Bethsaida of Galilee, and desired him, saying, Sir, we would see Jesus.

22. Филипп идет и говорит о том Андрею; и потом Андрей и Филипп сказывают о том Иисусу.

УПО: Іде Пилип та Андрієві каже; іде Андрій і Пилип та Ісусові розповідають.

KJV: Philip cometh and telleth Andrew: and again Andrew and Philip tell Jesus.

23. Иисус же сказал им в ответ: пришел час прославиться Сыну Человеческому.

УПО: Ісус же їм відповідає, говорячи: Надійшла година, щоб Син Людський прославивсь.

KJV: And Jesus answered them, saying, The hour is come, that the Son of man should be glorified.

24. Истинно, истинно говорю вам: если пшеничное зерно, пав в землю, не умрет, то останется одно; а если умрет, то принесет много плода.

УПО: Поправді, поправді кажу вам: коли зерно пшеничне, як у землю впаде, не помре, то одне зостається; як умре ж, плід рясний принесе.

KJV: Verily, verily, I say unto you, Except a corn of wheat fall into the ground and die, it abideth alone: but if it die, it bringeth forth much fruit.

25. Любящий душу свою погубит ее; а ненавидящий душу свою в мире сем сохранит ее в жизнь вечную.

УПО: Хто кохає душу свою, той погубить її; хто ж ненавидить душу свою на цім світі, збереже її в вічне життя.

KJV: He that loveth his life shall lose it; and he that hateth his life in this world shall keep it unto life eternal.

26. Кто Мне служит, Мне да последует; и где Я, там и слуга Мой будет. И кто Мне служит, того почитит Отец Мой.

УПО: Як хто служить Мені, хай іде той за Мною, і де Я, там буде й слуга Мій. Як хто служить Мені, того пошанує Отець.

KJV: If any man serve me, let him follow me; and where I am, there shall also my servant be: if any man serve me, him will my Father honour.

27. Душа Моя теперь возмутилась; и что Мне сказать? Отче! избавь Меня от часа сего! Но на сей час Я и пришел.

УПО: Затривожена зараз душа Моя. І що Я повім? Заступи Мене, Отче, від цієї години! Та на те Я й прийшов на годину оцю...

KJV: Now is my soul troubled; and what shall I say? Father, save me from this hour: but for this cause came I unto this hour.

28. Отче! прославь имя Твое. Тогда пришел с неба глас: и прославил и еще прославлю.

УПО: Прослав, Отче, ім'я Своє! Залунав тоді голос із неба: І прославив, і знову прославлю!

KJV: Father, glorify thy name. Then came there a voice from heaven, saying, I have both glorified it, and will glorify it again.

29. Народ, стоявший и слышавший [то], говорил: это гром; а другие говорили: Ангел говорил Ему.

УПО: А народ, що стояв і почув, говорив: Загреміло! Інші казали: Це Ангол Йому говорив!

KJV: The people therefore, that stood by, and heard it, said that it thundered: others said, An angel spake to him.

30. Иисус на это сказал: не для Меня был глас сей, но для народа.

УПО: Ісус відповів і сказав: Не для Мене цей голос лунав, а для вас.

KJV: Jesus answered and said, This voice came not because of me, but for your sakes.

31. Ныне суд миру сему; ныне князь мира сего изгнан будет вон.

УПО: Тепер суд цьому світові. Князь світу цього буде вигнаний звідси тепер.

KJV: Now is the judgment of this world: now shall the prince of this world be cast out.

32. И когда Я вознесен буду от земли, всех привлеку к Себе.

УПО: І, як буду піднесений з землі, то до Себе Я всіх притягну.

KJV: And I, if I be lifted up from the earth, will draw all men unto me.

33. Сие говорил Он, давая разуметь, какою смертью Он умрет.

УПО: А Він це говорив, щоб зазначити, якою то смертю Він має померти.

KJV: This he said, signifying what death he should die.

34. Народ отвечал Ему: мы слышали из закона, что Христос пребывает вовек; как же Ты говоришь, что должно вознесено быть Сыну Человеческому? кто Этот Сын Человеческий?

УПО: А народ відповів Йому: Ми чули з Закону, що Христос перебуває повік, то чого ж Ти говориш, що Людському Сину потрібно піднесеному бути? Хто такий Цей Син Людський?

KJV: The people answered him, We have heard out of the law that Christ abideth for ever: and how sayest thou, The Son of man must be lifted up? who is this Son of man?

35. Тогда Иисус сказал им: еще на малое время свет есть с вами; ходите, пока есть свет, чтобы не объяла вас тьма: а ходящий во тьме не знает, куда идет.

УПО: І сказав їм Ісус: Короткий ще час світло з вами. Ходіть, поки маєте світло, щоб вас темрява не обгорнула. А хто в темряві ходить, не знає, куди він іде...

KJV: Then Jesus said unto them, Yet a little while is the light with you. Walk while ye have the light, lest darkness come upon you: for he that walketh in darkness knoweth not whither he goeth.

36. Доколе свет с вами, веруйте в свет, да будете сынами света. Сказав это, Иисус отошел и скрылся от них.

УПО: Аж доки ви маєте світло, то віруйте в світло, щоб синами світла ви стали.

Промовивши це, Ісус відійшов, і сховався від них.

KJV: While ye have light, believe in the light, that ye may be the children of light. These things spake Jesus, and departed, and did hide himself from them.

37. Столько чудес сотворил Он пред ними, и они не веровали в Него,
УПО: І хоч Він стільки чуд перед ними вчинив був, та в Нього вони не ввірували,
KJV: But though he had done so many miracles before them, yet they believed not on him:

38. да сбудеться слово Исаии пророка: Господи! кто поверил слышанному от нас? и кому открылась мышца Господня?

УПО: щоб справдилось слово пророка Ісаї, який провіщав: Хто повірив тому, що ми, Господи, чули, а Господнє рамено кому об'явилось?

KJV: That the saying of Esaias the prophet might be fulfilled, which he spake, Lord, who hath believed our report? and to whom hath the arm of the Lord been revealed?

39. Потому не могли они веровать, что, как еще сказал Исаия,

УПО: Тому не могли вони вірити, що знову Ісаїя прорік:

KJV: Therefore they could not believe, because that Esaias said again,

40. народ сей ослепил глаза свои и окаменил сердце свое, да не видят глазами, и не уразумеют сердцем, и не обратятся, чтобы Я исцелил их.

УПО: Засліпив їхні очі, і скам'янив їхнє серце, щоб очима не бачили, ані серцем щоб не зрозуміли, і не навернулись, щоб Я їх уздоровив!

KJV: He hath blinded their eyes, and hardened their heart; that they should not see with their eyes, nor understand with their heart, and be converted, and I should heal them.

41. Сие сказал Исаия, когда видел славу Его и говорил о Нем.

УПО: Це Ісаїя сказав, коли бачив славу Його, і про Нього звіщав.

KJV: These things said Esaias, when he saw his glory, and spake of him.

42. Впрочем и из начальников многие уверовали в Него; но ради фарисеев не исповедывали, чтобы не быть отлученными от синагоги,

УПО: Проте багато-хто навіть із старших у Нього ввірували, та не признавались через фарисеїв, щоб не вигнано їх із синагоги.

KJV: Nevertheless among the chief rulers also many believed on him; but because of the Pharisees they did not confess him, lest they should be put out of the synagogue:

43. ибо возлюбили больше славу человеческую, нежели славу Божию.

УПО: Бо любили вони славу людську більше, аніж славу Божу.
KJV: For they loved the praise of men more than the praise of God.

44. Иисус же возгласил и сказал: верующий в Меня не в Меня верует, но в Пославшего Меня.

УПО: А Ісус підняв голос, та й промовляв: Хто вірує в Мене, не в Мене він вірує, але в Того, Хто послав Мене.

KJV: Jesus cried and said, He that believeth on me, believeth not on me, but on him that sent me.

45. И видящий Меня видит Пославшего Меня.

УПО: А хто бачить Мене, той бачить Того, хто послав Мене.

KJV: And he that seeth me seeth him that sent me.

46. Я свет пришел в мир, чтобы всякий верующий в Меня не оставался во тьме.

УПО: Я, Світло, на світ прийшов, щоб кожен, хто вірує в Мене, у темряві не зоставався.

KJV: I am come a light into the world, that whosoever believeth on me should not abide in darkness.

47. И если кто услышит Мои слова и не поверит, Я не сужу его, ибо Я пришел не судить мир, но спасти мир.

УПО: Коли б же хто слів Моїх слухав та не вірував, Я того не суджу, бо Я не прийшов світ судити, але щоб спасти світ.

KJV: And if any man hear my words, and believe not, I judge him not: for I came not to judge the world, but to save the world.

48. Отвергающий Меня и не принимающий слов Моих имеет судью себе: слово, которое Я говорил, оно будет судить его в последний день.

УПО: Хто цурається Мене, і Моїх слів не приймає, той має для себе суддю: те слово, що Я говорив, останнього дня воно буде судити його!

KJV: He that rejecteth me, and receiveth not my words, hath one that judgeth him: the word that I have spoken, the same shall judge him in the last day.

49. Ибо Я говорил не от Себя; но пославший Меня Отец, Он дал Мне заповедь, что

сказать и что говорить.

УПО: Бо від Себе Я не говорив, а Отець, що послав Мене, то Він Мені заповідь дав, що Я маю казати та що говорити.

KJV: For I have not spoken of myself; but the Father which sent me, he gave me a commandment, what I should say, and what I should speak.

50. И Я знаю, что заповедь Его есть жизнь вечная. Итак, что Я говорю, говорю, как сказал Мне Отец.

УПО: І відаю Я, що Його ота заповідь то вічне життя. Тож що Я говорю, то так говорю, як Отець Мені розповідав.

KJV: And I know that his commandment is life everlasting: whatsoever I speak therefore, even as the Father said unto me, so I speak.